

Een blok historiek : 1951-1956 (II)

Frans Smets drukte zijn stempel op wedstrijd-1951 te Ekeren-Donk. Hij mocht toen met Doms zowat een vaste waarde worden genoemd in onze veldloopploeg en die dag te Ekeren scheen hij bijzonder in zijn nopjes, ging reeds na anderhalve kilometer aan de haal, schudde zelfs John van zich af en eindigde fel toegejuicht met meer dan 175 meter voorsprong op zijn klubgenoot en een puik terugkomende Steenhouwer. Op te merken de indrukwekkende soloren van Ward Dillien in de veldloop voor militairen en Sportverbonders, door hem gewonnen eventjes driehonderd meter vóór Bulckmans.

In 1952 kwam, zag en overwon een zegezekere Lucien Theys. De Unionist viel nochtans bij het overschrijden van de beek, en liep toch evengoed die veldloop aan een gemiddelde van nagenoeg 14.50/5000 m., wat op de niet bepaald lichtlopende omloop als buitengewoon mag betiteld. Lucien ging met 57 sekonden Frans Smets vooraf, en verder in de or-

de Roels, Geuens, Lauwers en De Borger, terwijl we J. Claessens, uiterst vermoeid door de dubbele taak van inrichters - deelnemer — lees duivel-doet-al — op de 8e plaats weervinden.

Die Dillien van 1951 bij de militairen, speelde zijn rol goed bij de seniores in 1953. Zelfs twee valpartijen sloegen hem niet uit verweer, en Ward werd ten slotte nummer drie, echter na een aanvankelijk te overmoedige BAC-er Antonissen en primus Frans Wauters die via een lange spurt over de eerste prijzen beschikten.

1954 zou dan toch die Dillien de kans geven zijn naam op de ere lijst te Ekeren-Donk te plaatsen. Hij deed dit met brio vóór Olympiade-maratonman Van de Zande, op minstens 150 meter nochtans!

Een jaar later vreesde men de cross niet te kunnen inrichten in laatste instantie, daar de geplande omloop als het ware geteisterd was door aanhoudende regenvlagen, de deelnemers uitnodigend tot een waar modderbad. Frans

Smets — herinner U winnaar 1951 — fungeerde er als eersteklasse slijkduivel, samen met pienter Beerschot baaske Sylvain Simons, briljant tweede. Nog steeds komt John Claessens in de bestgeplaatsten voor doch als organiserende plaatselijke spil wordt het voor hem van jaar tot jaar moeilijker een mooie uitslag weg te kapen. (in 1955: twaalfde!).

Frans Herman zou zich in 1956 melden. Eersteplan-kracht als pistier, toonde hij reeds geruime tijd ook in veldlopen bij weer en wind niet minder bij de pinken te zijn. «Flyer» Fred Langenus loste tijdens de laatste kilometer «Duimpje» Simons voor de tweede plaats.

Randnota in deze organisatie : onze betreunde wereldkampioen Stan Ockers die nog daags voordien een nieuw officieus wereldrekord op zijn naam had gebracht, kwam om de familie Claessens te plezieren, de start geven van de seniorenwedstrijd...

J. DE BORGER.